

**God laat
Zijn zon
opgaan
over goede
en slechte
mensen.**

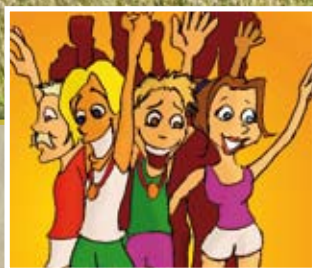
Vriendelijk aangeboden door:

Wegwijzer

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT • 30STE JAARGANG

V.O.: Wilfried Goossens, Lambermontlaan 158, 1030 Brussel

Nieuwe richting

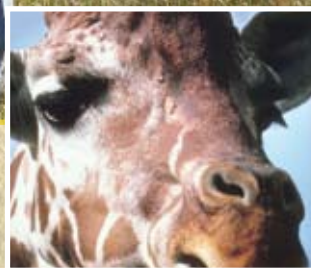
De winnaar

p. 8

Vissen op de weg

p. 14

Giraf ontploft in de zoo"

p. 18

Vit je tent en naar huis

*Elk jaar smachten we ernaar:
die één of meer weken vrij,
waarin we zelf mogen bepalen
waar en hoe we die vrije dagen zullen
doorbrengen. Congé!*

*Meestal spreken we van 'vakantie',
afgeleid van het Latijnse 'vacare',
dat o.a. 'vrij zijn' betekent.*

*De scholen zijn dicht, kantoren,
bedrijven en instellingen draaien
soms maar op de helft
of minder medewerkers - vaak ook
vakantiewerkers. Hoewel er altijd
wel een groep landgenoten is die om
gezondheids-, financiële of andere
redenen moet thuisblijven, is er elke
zomer een ware 'uittocht richting zon'.*

Onder de sterrenhemel

De ene Vlaming kiest voor een al dan niet rustig plekje in eigen land, de ander zoekt het onderkomen verder weg. Maar waar we onze vakantie ook doorbrengen, een dak boven ons hoofd blijft een must. Want slapen onder de blote hemel is nooit aan te bevelen! Noch vanwege het ongedierte, noch vanwege de temperatuur. En ook al niet om veiligheidsredenen - voor jou of voor je bagage. Dus betreft de één tijdelijk een vakantiehuisje of bungalow, of opteert een ander voor een tent. Wat primitiever, maar die tent heeft wel iets! Je zet ze op (nu ook al met één enkele worp) in de vrije natuur, je hoort om je heen allerlei dieren- en vogelgeluiden en je ruikt, afhankelijk van waar je je bevindt, de geur van bos, hei of zeewater. Of van iets slechters, als de reisbrochure veelbelovender was dan de werkelijkheid.

**Wat ben je een gelukkig mens,
als je elders een thuis hebt,
een huis in de hemel bij God.**

Monsterfiles

In een tent wonen we meestal maar kort. Want ook al duurt de vakantie nog zo lang, er komt een dag dat we naar huis moeten. Eenmaal terug thuis en weer een beetje op onze positieven na de monsterfiles, zeggen we bij het opbergen van de tent misschien wel eens tegen elkaar: 'Oost west, thuis best'.

In de Bijbel vergelijkt Paulus, een bekende volgeling van Jezus, ons leven op aarde met het wonen in een tent. Het afbreken van die tent vergelijkt hij met sterven.

'Maar', zo voegt hij eraan toe, 'als hier onze tent wordt afgebroken, wat ben je dan een gelukkig mens, als je elders een thuis hebt, een huis in de hemel bij God.

huis van de toekomst geloven. Ze houden vol dat het leven voorgoed voorbij is, wanneer hun 'tent' hier wordt afgebroken. Maar ze weten niet wat God daar in de Bijbel over zegt. Nu je op vakantie bent of misschien nog op reis gaat, heb je je eigenlijk al aan Christus toevertrouwd? Het stuur van je leven aan Hem overgegeven? Hij geeft echt om je en belooft dat je altijd bij Hem mag schuilen. Tijdens zonnige én donkere dagen. Net als in een tent, of beter nog: een veilige thuis. Waar je je nu ook bevindt, vergeet het niet: je bent welkom in het huis van God, dank zij Jezus!

"Want wij weten, dat, indien de aardse tent, waarin wij wonen, word afgebroken, wij een gebouw van God hebben, in de hemelen, niet met handen gemaakt, een eeuwig huis." (Uit de Bijbel: 2 Korintheërs hfdst.5, vers 1)

Huis van de toekomst

Helaas zijn er zoveel mensen die niet in dat

Redactie Wegwijzer

"Ik was een **hooligan"**

"Hallo, mijn naam is Jean. Ik ben 31 jaar oud en ik was een hooligan. De vervulling van mijn leven vond ik in het vernielen van wat anderen hadden opgebouwd. Waar anderen blij mee waren, was mij een doorn in het oog."

Skinhead

"Mijn leven werd bepaald door mislukkingen. Zowel op school als op het werk. Overal vloog ik aan de deur, nergens kon ik ook maar iets klaarmaken. Bovendien had ik problemen met mijn dubbele nationaliteit, Duits en Grieks. Ik wist niet wie ik was of waar ik bijhoorde: ik was geen Duitser en ook geen Griek en ik voelde mij erg eenzaam op deze planeet. Ik dacht altijd: 'Niemand heeft zoveel pech als ik, en iedereen heeft het beter dan mij.'

Later, eind jaren 70, begin jaren 80, toen de punkers en de skinheads opkwamen in mijn woonplaats München, voelde ik mij sterk tot hen aangetrokken. Nadat ik de verschillende groepen wat beter had leren kennen, besloot ik om me bij de skinheads aan te sluiten. Bij

**"Mijn idee was:
'Niemand heeft
zoveel pech als ik,
en iedereen heeft
het beter dan mij.'"**

hun gaf het niet wie je was, als je maar herrie wilde schoppen."

Intensief leven, jong sterven

"We kregen een voorliefde voor de voetbalstadions. Minder omwille van het spel op zich, veel meer voor alles wat er omheen gebeurde: de atmosfeer, de actie, de uitpattingen, enz. Niet zo helpdhaftig, allemaal, maar we waren met een grote groep en dat voelde

Ik had geen toekomstperspectief meer.
Het leven kon niet slechts bestaan
uit stadions en herrieschoppen.

HOOOLIGAN'S

goed. Mijn hele leven begon om voetbal te draaien en ik werd een hooligan.

Aankankelijk vond ik het tof om zonder wetten te leven, niet te werken en geen verplichtingen te hebben. Ik deed slechts waar ik zin in had. Maar na een tijd begon ook die levensstijl te vervelen. Ik wist dat ik zo niet verder kon leven. Het leven kon niet slechts bestaan uit stadions en herrieschoppen. Ik had geen toekomstperspectief meer. Er moest toch meer zijn in het leven dan wat ik tot nu toe kende."

Agressie

"Ik wilde niet dat mijn leven zou eindigen zoals Janis Joplin in een lied zingt: 'Leef kort en intensief en sterf jong.' Ik wilde best oud worden met een gezin en zo. Maar ik had geen idee hoe zoiets in mijn leven moest gebeuren. Ik had helemaal niets: geen opleiding, geen

diploma, geen rijbewijs en zelfs geen woning. Ik leefde nu eens hier en dan weer daar. Soms was ik depressief, soms agressief, afhankelijk van welk middel ik net genomen had: hasj of alcohol.

Vlak voor mijn 18e verjaardag werd ik door de politie opgepakt toen ik op straat iemand overviel. Ik belandde voor 20 maanden in de gevangenis. Ik had er veel tijd om na te denken. Na mijn ontslag wilde ik een nieuw leven beginnen. Met veel nieuwe ideeën en motivaties kwam ik uit de gevangenis. Maar ik was nog maar pas terug vrij, of mijn verleden haalde me alweer in, en ik was weer mijn oude zelf. Neen, ik was nog veel erger! Toen ik van mijn oude vrienden hoorde wat zij gedurende mijn gevangenschap zoal hadden uitgestoken, verlangde ik ernaar om

alles wat ik gemist had in te halen. Zo gebeurde het dat ik na 5 maanden in vrijheid weer voor 16 maanden naar de gevangenis moest."

**"Ik wilde niet
dat mijn leven zou
eindigen zoals 'Leef
kort en intensief
en sterf jong.'"**

HOOOLIGAN'S

Leeg hart

"Hiermee was mijn laatste hoop om ooit een normaal leven te kunnen leiden ook vervlogen. Ik vatte het plan op na mijn vrijlating alle maatstaven overboord te gooien en te proberen om zoveel mogelijk geld te verdienen, tegen elke prijs. Ik had er schoon genoeg van altijd weer als een gek rond te lopen met lege zakken en een leeg hart en dan weer in de gevangenis te belanden. Ik was als een neerstortend vliegtuig, maar midden in dit proces had ik een beslissende ontmoeting: God kwam in mijn leven.

Altijd wanneer ik op mijn eentje in mijn cel op het bed lag en over mijn toekomst nadacht zag ik mij in gedachten van een hoge berg storten. Steeds schrok ik wakker vlak voordat ik te pletter viel. Altijd weer zag ik in gedachten dit scenario, maar op een bepaald moment kreeg die 'droom' of hoe je het ook wilt noemen, een wending.

Telkens ik van de berg neerstortte, viel ik niet meer in de dood, maar schoot er opeens uit de berg een tak op. Dun genoeg dat ik hem kon vastgrijpen en dik genoeg om mijn val te stoppen."

Gesloten boek

"Ik greep die tak en door de snelheid die ik door mijn val had, wipte ik steeds op en neer. En altijd wanneer ik beneden was, kon ik in een spelonk kijken en zag ik daarin de kribbe met Jezus en alles wat erbij hoorde. Ik begreep er toen niets van, maar enkele maanden later zou ik begrijpen wat de droom te betekenen had. In elk geval begon ik na te denken over Jezus en probeerde ik me alles te herinneren wat ik ooit over hem had gehoord. Af en toe deed ik ook een gebedje. De gedachten en de wens God beter te leren kennen werden daarbij steeds groter, maar ik had er geen benul van hoe dit dan wel moest gebeuren.

"Wilde God wel nog iets met mij te maken hebben? ik had zolang elke wet aan mijn laars gelapt."

God was ergens ver weg en de bijbel was een gesloten boek. Ook vroeg ik mij af of God ooit iets met mij te maken wilde hebben: ik had toch zolang zonder hem geleefd en elke wet aan mijn laars gelapt."

Overgeplaatst

"Na mijn overplaatsing naar een andere gevangenis, vroeg een cipier me op een dag of ik geen zin had om een bijbelstudiegroep te bezoeken in die gevangenis. Dat leek mij wel wat. Ik ging er naartoe en ik hoorde er alles over God en zijn Zoon Jezus Christus. Ik zag dat wij mensen van nature zondaars zijn en daarom rijp voor de hel. Het was me sowieso al duidelijk dat als er een God was, ik dan naar de hel zou gaan. Maar ik ondervond iets heel anders: dat Jezus, de Zoon van God, op aarde gekomen is om voor onze schuld aan het kruis te sterven. Daardoor kon ik gratis en voor niets vergeving van al mijn zonden ervaren en een nieuw mens worden. Ik nam dit heel persoonlijk in geloof aan en

ik ontving vergeving voor al mijn zonden. Ik bad God in mijn leven te komen en van mij een nieuw mens te maken."

Niets onmogelijk

"Toen ik dit had gebeden gebeurde er verder niets. Geen gevoel of iets bovennatuurlijks maar op een of andere manier wist ik dat er wat met me was gebeurd, dat ik veranderd was. Van die cipier kreeg ik ook het adres van een groep gelovigen, een gemeente, waar ik na mijn ontslag naartoe ben gegaan. Tot op vandaag kom ik er nog altijd.

Voor mijn nieuwe leven ben ik mijn Heer Jezus van harte dankbaar. Aan Hem heb ik alles te danken: mijn gezin - ik heb een vrouw en twee kinderen - mijn beroep, en alles wat tot een 'normaal' leven behoort. Wat ik voor mezelf onmogelijk achtte, heeft Hij mogelijk gemaakt."

Jean P.

De SCHEI

Boekje te buiten

Bij het naleven van de voetbalregels staat de scheidsrechter centraal. Want die moet beslissen wanneer de officiële regels van het spel worden overtreden. Uiteindelijk is het de scheidsrechter die beslist of een match wordt onderbroken of zelfs beëindigd. Hij waarschuwt en bestraft spelers als ze hun boekje te buiten gaan. Hij bepaalt bij twijfelgevallen of de bal binnen is of niet. Wanneer hij aan het einde van de match affluit kan geen van zijn beslissingen nog herroepen worden.

Scheidsrechterlijke dwaling

Natuurlijk kan de man in het zwart zich vergissen en een penalty of een goal ten onrechte toekennen. Penalty of geen penalty, goal of geen goal: van zulke beslissingen hangen kampioenschappen en degradaties vaak af. De laatste tijd groeit de vraag om videobeelden te gebruiken bij aangevochten beslissingen van de scheidsrechter. Er wordt zelfs luidop over gedacht om de doellijn met een laserstraal te laten controleren. Tot nog toe bleken de pogingen om de mens te vervangen door de techniek geen onverdeeld succes. Nog altijd heeft de scheidsrechter het laatste woord. Alleen hij kan zorgen voor

“Elke wedstrijd staat onder leiding van een scheidsrechter, die het volledige gezag heeft om de spelregels toe te passen met betrekking tot de wedstrijd waarvoor hij is aangesteld.”

(Artikel 5 uit de officiële regels van het voetbalspel, beschikbaar bij de KBVB)

Regelmatig worden beslissingen van de scheidsrechter aangevochten. Maar protest levert niets op.

DSRECHTER

heeft altijd gelijk

een vlot verloop van de match en bepalen wanneer de match definitief afgelopen is.

Rood!

De scheidsrechter beoordeelt feiten en neemt beslissingen op basis van de regels die iedere speler kent (of verondersteld wordt te kennen). Natuurlijk gebeurt het regelmatig dat de bestrafte speler, zijn trainer en alle supporters tegen de beslissing van de scheidsrechter protesteren, maar veranderen kunnen zij daarmee niets.

De meeste mensen hebben er grote problemen mee om God als een soort scheidsrechter te zien. Wij staan als mensen wel op ons recht, maar willen ons niet laten beoordelen door iemand boven ons. Veel liever denken wij dat God een vriendelijke man is met baard, die regelmatig iets door de vingers ziet wanneer wij in ons leven overtredingen begaan. Hij zal ons daarvoor toch zeker niet van het veld sturen? Maar wie deelneemt aan het levensspel moet toegeven dat er regels en beslissingen zijn die de hoogste rechter - God - voor ons eigen bestwil heeft vastgesteld. Niemand kan daar iets tegenin brengen of er van afdoen!

Naar: Andreas Alt en Wolfgang Bühne

Toeren in *Afrika*

"Tijdens ons eerste verblijf in Afrika - een oriëntatiereis naar Ghana - stond een meerdaagse tocht op het programma, naar een dorp midden in ... de brousse. Daarvoor gebruikten we het lokale transportmiddel: een bus. En wat voor een!"

Heerlijk bakken

"De bus zou om 12 u. 's middag vertrekken. Aangezien die bussen gewoonlijk meer dan behoorlijk beladen zijn, achtte onze projectverantwoordelijke het verstandig om zeker een uur voor het vertrek aan en ook in de bus te zijn. Tot hiertoe geen vuiltje aan de lucht. Daar kwam snel verandering in: de bus stond in de brandende zon. En zijn in België de meeste bussen uitgerust met airco, de bussen in hartje Afrika kennen die optie niet. Ondanks de heel wat heterere temperaturen. In de bus werd het

Die bus was niet alleen letterlijk overbevolkt met mensen. Ook allerlei soorten pluim- en ander vee maakte de reis mee: schapen, geiten, ...

dus al snel een sauna."

Zandmannetje

"Maar de bus verlaten stond gelijk aan het opgeven van een zitplaats. Niet dat die zitplaatsen nu zo comfortabel waren: achterin was er volgens het aantal zetels plaats voor zes personen, maar in werkelijkheid zaten we er met acht man op elkaar geplakt. Wat later en een paar dorpen verder zat de hele bus stampvol. Op dat moment zagen nog 2 passagiers méér hun kans schoon om er zich op de achterbank bij te wurmen. Maar nóg stond je niet op. Nu niet meer uit angst om je zitplaats te verliezen, eerder van de schrik om misschien te moeten rechtstaan aan de deur. Want die zou natuurlijk gedurende de hele tocht blijven openstaan, zodat tonnen zand de bus konden binnendringen."

Verkoeling

"Terwijl we nog altijd aan het wachten waren - de bus zou uiteindelijk pas om 14 u. vertrekken - begon iemand te verhalen van een reis met een bus van Swiss Air. De bus was gekoeld en er werden verse sinaasappeldrankjes

geserveerd. Elke luisteraar zag al visioenen van heerlijke koelte en minstens ijsgekoeld sinaasappelsap. Tot er een wat norsere medepassagier wakker werd en onze dromer kort het zwijgen oplegde."

Mankracht

"Na drie uren wachten in de zon zette de bus zich geruisloos in beweging. Geruisloos, enfin althans toch gedurende de eerste seconden: bleek dat de bus in gang moest worden geduwd. Tot onze verbijstering zagen we enkele mannen uitstappen die meteen aan het duwkarwei begonnen. Gelukkig voor hen en voor ons sloeg de motor direct aan. Niet dat je het hele gebeuren geruststellend kon noemen, als je bedacht dat de trip ons nog door de brousse moest brengen. Je kunt er moeilijk spreken van een dichtbevolkte streek, laat staan dat je er garages of hotels vindt. Toen de bus zich eenmaal in gang gezet had, moesten onze duwers zich trouwens nog

Onderweg sloeg de motor maar één keer af. Meteen sloeg ook mijn hart enkele slagen over.

reppen om op de bus te kunnen springen. Onderweg sloeg de motor gelukkig maar één keer af. Meteen sloeg ook mijn hart enkele slagen over. Zonder problemen werd het vehikel echter direct terug in gang geduwd. En wéér zag je de mannen een sprintje trekken om nog op de bus te geraken."

Verrassing

"Die bus was niet alleen letterlijk overbevolkt met mensen. Ook allerlei soorten pluim- en ander vee maakte de reis mee: schapen, geiten, ... Ze mochten allemaal mee, ofwel onder een bank ofwel aan de ramen vastgebonden. Die dieren deden op tijd hun gevoeg en wie aan een open venster zat, kreeg dus de nodige verrassingen. Je kunt mijn opluchting begrijpen dat ik niet aan een geopend raam zat. M'n blijdschap was echter van korte duur. Even later bemerkte een nogal flink uit de kluiten gewassen Afrikaanse

vrouw de resterende paar vrije centimeters tussen lan en mij. Net genoeg om er zich ook nog tussen te wringen. Zij was een veelvoud van de vrije ruimte; bijgevolg bleef ook mijn plaats niet bepaald de meest comfortabele."

Fiets

"Na een rit van 3 uur zijn we veilig en wel aangekomen. Vervolgens mochten we overstappen in smalle kano's om de Volta over te steken. Aan de overkant stond het nieuwe transportmiddel al op ons te wachten: mensen van de kerk waren met fietsen gekomen om ons de laatste resterende 20 km naar het dorp te fietsen. Met de rugzak op onze rug mochten we achteraan op het ijzeren bagagerek van de fiets plaatsnemen. Over een smalle zandweg met een serieus aantal putten en bulten ... Ik wist niet dat 20 km zo ver kon zijn."

Noël Soetaert

Aan de overkant stond het nieuwe transportmiddel al op ons te wachten: fietsen.

Noël Soetaert en zijn echtgenote Manja zijn al vele jaren als zendelingenechtpaar actief in Afrika. Vandaag werken zij voor Tear Fund in Burkina Faso. Kijk ook eens op www.tearfund.be.

Ik ga op reis ...

Met de klas van Evelien deed de Juffrouw een spel: als je aan de beurt was mocht je iets noemen wat je meeneemt op vakantie. Maar eerst moest je al de dingen opsommen die je klasgenootjes hadden genoemd die vóór jou aan de beurt waren. En dan nog wel in de juiste volgorde!

Evelien was aan de beurt en ze was de tiende in de rij, dus moest ze de negen dingen die al genoemd waren eerst opsommen.

"Ik ga op reis en ik neem mee ..."

Even moest ze nadenken, maar dan begon ze: "Een tandenborstel, zeep, voetbal, zwembroek, ..." Maar wat had Jesje nu ook alweer genoemd? Even dacht ze na, toen wist ze het weer: "Tennisraketten, dan kwam ... walkman, vlieger, fototoestel, boeken, ... en 'n Bijbel", zei ze zelfzeker. "Wie neemt er nu een Bijbel mee!", grijnsde Bart, zoals altijd "haantje de voorste". "Wat heb je daar nou aan?"

"Da's toch alleen maar voor de grote mensen?", zei Jeroen die naast Bart zat.

"Nee hoor, ik heb een Bijbel die speciaal voor kinderen is. En ik lees er vaak in", antwoordde Evelien een beetje vinnig. "Ook in de vakantie wil ik meer leren over mijn Vader in de hemel."

Sommige klasgenootjes begonnen een beetje te grinniken, maar de juf kwam resoluut tussen. "Ik vind het tof dat Evelien haar Bijbel meeneemt, dat moeten we respecteren."

"En nu is het de beurt aan Bart". En Bart begon: "Ik ga op reis en ik neem mee ..."

Woorddiagram

Schrijf de voorwerpen die Evelien heeft genoemd in de juiste volgorde in het diagram hiernaast. Begin met TANDENBORSTEL enz ...

Schrijf de genummerde letters over in de vakjes met hetzelfde nummer.

Als je het goed hebt gedaan lees je het gedeelte van de Bijbel waarin het leven van Jezus Christus op aarde wordt beschreven.

Succes.

En voor de winnaar ...

Zend snel je correcte oplossing naar:

Redactie Wegwijzer

Moerkerksesteenweg 56 - 8310 Brugge.

De eerste 3 juiste inzendingen krijgen een leuke verrassing.

Wist je dat ...

... de Bijbel het meest verkochte boek ter wereld is?

... er ook bijbels zijn met grote letters, speciaal voor mensen die minder goed zien?

... er bijbels zijn, speciaal voor kinderen, zoals jij?

"God, hoe kon U dit
laten gebeuren?"
riep hij verbijsterd uit.

VERTROUWEN

De enige overlevende van een scheepsramp spoelde aan op een klein onbewoond eilandje. Wanhopig bad hij tot God: "Heer, red mij alstublieft!" Iedere dag speurde hij de horizon af in de hoop op redding. Maar er gebeurde niets.

Het ergste

Het lukte hem om een soort hutje te bouwen van wrakhout. Het liet hem toe om te schuilen als het regende en om zijn laatste bezittingen wat droger en veiliger te bewaren. Op een dag had hij voedsel gezocht, en teruggekomen aan zijn hut deed hij een vreselijke ontdekking: alles stond in lichterlaaie! Het ergste wat er kon gebeuren was gebeurd: al zijn spullen waren verloren. Hij werd kwaad op God. "God, hoe kon U dit laten gebeuren?" riep hij verbijsterd uit.

Rook

De volgende dag, vroeg in de morgen, werd hij wakker door het geluid van een

naderende boot. Zijn redding was nabij. "Hoe wisten jullie dat ik hier was?" vroeg hij na de eerste vreugdevolle kreten. "We zagen je rooksignaal", klonk het antwoord. Het is vaak zo gemakkelijk om ontmoedigd te raken als het slecht gaat. Maar we hoeven de moed niet te verliezen. Want we mogen weten dat God aan het werk is in ons leven, zelfs wanneer het slecht gaat. Paulus, bekend Bijbels auteur, schrijft hierover: "Ik weet wat armoede is en ik weet wat overvloed is. In elk opzicht en in alle dingen ben ik ingewijd, zowel in verzadigd worden als in honger lijden, zowel in overvloed als in gebrek." (Filippenzen hfdst 4, vers 12)

Dankbaar

Paulus had het vertrouwen dat alles meewerkt ten goede (Romeinen hfdst. 8, vers 28). Zo leerde hij om dankbaar te zijn in plaats van teleurgesteld, juist ook in het lijden. Dus weet: de volgende keer dat je zelfgebouwde hut helemaal afbrandt ... het kan een rooksignaal zijn richting de grote Redder, Jezus Christus.

5

Vijf waarheden die je moet weten over God

1) De mens heeft geen persoonlijke relatie met God.

Nochtans verlangt God naar een intieme en vertrouwelijke band met jou. Want je bent geschapen om te leven in relatie met je liefhebbende Schepper. Hij wil je leven zinvol maken en het vullen met Zijn liefde.

2) De afstand tussen de mens en zijn Maker is er doordat de mens Hem de rug heeft toegekeerd.

God schiep je met een vrije wil. Daarbij kreeg de mens de keuze: leven in gehoorzaamheid aan Zijn Schepper, met alle positieve gevolgen vandien, ofwel toegeven aan het kwaad, met alle negatieve gevolgen vandien. De mensheid heeft geopteerd voor het tweede.

3) We kunnen niet uit eigen kracht bij God komen.

De scheiding tussen jou en God is onoverkomelijk. De vele pogingen om de relatie met God te herstellen, lopen telkens op niets uit. Welke inspanningen je ook levert, je slaagt er niet in om zelf terug contact te maken met God.

4) Jezus Christus is de brug tussen de mens en God.

Doordat je zijn geboden niet kunt houden, verdien je straf. Jezus heeft de straf voor je misstappen op zich genomen, toen Hij stierf aan het kruis. Als gevolg daarvan, kan Hij iedereen die dit erkent, vergeven. Op die manier staat er niets meer tussen jou en God in.

5) Geef je leven over aan Jezus Christus.

Als je beseft dat er een barrière is tussen God en jou, die je niet op eigen houtje kan overbruggen, geef dan toe dat Jezus Christus de brug is naar God. Hij heeft de weg vrijgemaakt en je moet dit enkel in geloof beamen. Als je dat doet, schenkt Hij je een volledig nieuw en eeuwig leven, komt Hij in je wonen en krijg je contact met Hem. Je kunt Hem iedere dag beter leren kennen, onder andere door het lezen van de bijbel.

*Geef in gebed jezelf aan Jezus. Dan ontvang je het echte leven
en word je een geliefd kind van God. Voor eeuwig ...*

Vissen

op de weg

We leven meer dan ooit in een visuele wereld. De foto's en politieke tekeningen of cartoons in kranten en tijdschriften blijken dikwijls veel sprekender dan enkele kolommen tekst. Overal om ons heen zien we mededelingen in beeldschrift.

Hartje

In het verkeer wordt beeldtaal gebruikt om aan te geven wat moet of (niet) mag. Duidelijke tekens en symbolen maken zo meer tekst overbodig. Denk maar aan de stickers met zwarte letters en de woorden 'I love ...' waarbij 'love' is vervangen door een rood hart. Een duidelijke manier om ons te laten weten dat iemand houdt van bijvoorbeeld tennis, countrymuziek of zijn hond.

Vork en mes

In openbare gebouwen als het gemeentehuis wijzen eenvoudige, gestileerde afbeeldingen de bezoeker de weg naar infobalie, toilet of uitgang. Een bord met een afbeelding van een benzinepomp herinnert eraan dat er getankt kan worden, terwijl een vork en een mes vaak goed zijn om ons het water in de mond te brengen. Ook grote concerns zijn herkenbaar aan een beeldmerk. De M van McDonald's is wereld-

wijd bekend, net als de schelp van Shell of de appel van Macintosh.

De vis

De laatste tijd is er een 'nieuw' symbool bijgekomen: een vis. Je ziet steeds vaker auto's rijden met een visje op bumper, kofferdeksel of achterraut. Wat is de betekenis van dit teken?

Echt nieuw is het symbool niet: al in de eerste eeuw van onze jaartelling speelde het vis-teken een belangrijke rol. Omdat het soms gevaarlijk was om een ander te vereren dan de keizer in Rome - die aanspraak maakte op goddelijke eer - gebruikten degenen die God wilden aanbidden de afbeelding van een vis als afgesproken herkenningsteken.

Via het vissymbool maakte je de geloofsgenoot je verbondenheid duidelijk.

Ichthus

Grieks was in de eerste eeuw een wereldtaal, verstaanbaar

'I love ...' Een duidelijke manier om te laten weten dat je houdt van tennis, muziek of je hond.

en gesproken door het merendeel van de mensen. Het Griekse woord voor vis is ICHTHUS. De beginletters van dat woord stonden voor vijf nieuwe woorden:

Ièsous	i	Jezus
Christos	ch	Christus
Theou	th	God
Uios	u	Zoon
Sotèr	s	Verlosser

De Griekse letter I wijst op Jezus (in onze taal dus met een J). De 'ch' vormen de eerste letters van de naam Christus. God is in het Grieks Theos - denk aan een woord als theologie - vandaar de 'th'. De 'u' is de beginletter van Zoon, de 's' staat voor 'sotèr' dat 'verlosser' of 'redder' betekent.

Een visteken herinnerde een christen onmiddellijk aan JEZUS CHRISTUS, GODS

ZOON, VERLOSSER. Maar het teken van de vis was méér dan een herkenning. Wie het gebruikte, gaf daarmee aan: ik heb Jezus Christus, de Zoon van God, leren kennen als Verlosser. Hem heb ik lief. Ik hoor bij Hem en bij iedereen die door geloof ook bij Hem mag en wil horen.

Herkenning

Wereldwijd komen er steeds meer vissen op de weg, omdat er dagelijks mensen God leren kennen door Jezus Christus. Wanneer je onderweg een auto ziet met een vissticker of vissymbool, mag je er meestal van uitgaan dat de eigenaar dit heel bewust heeft gedaan. Ter herkenning voor medegelovigen onderweg, zeker, maar vooral als een persoonlijke belijdenis: Jezus Christus, de Zoon van God is mijn Redder. Het is tegelijk een uitnodiging aan jou om Hem ook te leren kennen.

**Je ziet steeds vaker
auto's rijden met
een visje op bumper,
kofferdeksel of
achterraut.**

Naar: Leven en kracht.

Ben je een winnaar?

Sport is top en krijgt vaak een heel belangrijke plaats in ons leven. Nieuw is het niet: al in 776 voor Christus had je in Griekenland de belangrijke Olympische Spelen. En sinds 1896 worden die Spelen om de vier jaar op verschillende continenten georganiseerd. De verdere lijst lijkt onuitputtelijk: WK voetbal, Tour de France, Wimbledon, Iron Man, ... tot de ronde van Qatar of Burkina toe. Je kunt de disciplines niet gek genoeg bedenken of er bestaat wel een kampioenschap of wereldbekerwedstrijd van. Liefst ook nog uitvoerig gecoverd door de media.

Training

Jarenlang ontzeggen kampioenen zich allerlei leuks of lekkers om toch maar het hoogste te bereiken. Urenlang trainen is de boodschap. Als je dan voor het oog van de wereld het ereplatform bereikt, volgen naambekendheid, roem en meestal ook een dikke bankrekening. De namen van de kampioenen komen in de erelijsten, de jarenlange inspanningen zijn niet voor niets geweest.

Kortstondige roem

Draait ons leven vooral om sneller, hoger, sterker en verder? Is roem en eer van mensen dan het belangrijkste doel in het leven? Elke

sportman of sportvrouw weet dat vroeg of laat zijn of haar topprestatie van de tabellen wordt geveegd. Roem en eer hebben een beperkte houdbaarheidsdatum. Wie kent nog de kampioenen van vroeger? Een fotoboek kan de prestatie van toen nog enigszins levend houden, of misschien een aflevering van Klasgenoten. Maar wie kent over 50 jaar nog Kim Gevaert, Filip Meirhaeghe, Joël Smets, Kathleen Smet of Luc Van Lierde, zomaar een paar bekende sportmensen aan het begin van de 21e eeuw?

Lauwerkrans

Ik moet denken aan een man die, om in sporttermen te blijven, jarenlang verschrikkelijk diep moest gaan. Als topsporter staat hij niet in de archieven ingeschreven - hoewel hij best goed op de hoogte was van de sportwedstrijden van zijn tijd, vooral in de atletiek. Duizenden kilometers over land (te voet!) - en zee heeft hij afgelegd. Overal waar hij kwam sprak hij met mensen over die ene race, dé wedstrijd van hun leven. Hij schrijft in een van zijn brieven (je vindt ze in de Bijbel), dat het leven niet voorbij is

2

bij het eindsignaal. En dat wie de wedstrijd van zijn leven heeft gelopen een altijd groene lauwerkrans van eer ontvangt.

Andere looprichting

De man heette Paulus. Hij groeide vrij traditioneel op. Maar op een dag zorgden de woorden van Jezus Christus voor een radicale ommekeer in zijn leven.¹ Op dat moment ontdekte hij dat hij zich op een doodlopende weg bevond.

Toen dat tot hem doordrong heeft hij zijn verkeerde looprichting oprecht aan God beleden. Als een vergeven en nieuw mens mocht hij verder. Zo kreeg de race van zijn leven een nieuwe richting. Van God kreeg hij de opdracht om overal ter wereld mensen te vertellen dat zij zich, net als hij, moeten omkeren. En dat wie daar gehoor aan geeft, bij de finish een warm welkom wacht: op het eeuwigdurende feest van de overwinnaars.

De wedstrijd van je leven

De wedstrijd van je leven begint zodra je, zoals Paulus, luistert naar wat God tegen je zegt. Als

je jouw leven aan Hem toevertrouwt. Nee, het is geen race waarbij je een peloton concurrenten moet afschudden. Het gaat er bij die wedstrijd ook niet om of je de eerste bent of de beste. Belangrijk is of je loopt volgens de aanwijzingen van de Here God en de eindstreep haalt. Het kan echt. Velen zijn de finish al voorbij. Het gaat er om dat we inzien en geloven dat Jezus Christus Zijn leven prijs gaf, opdat wij ons zouden omkeren naar God. Als die ommekeer in ons leven plaatsvindt, betekent het laatste fluitsignaal op aarde niet het einde. Dan kunnen we Paulus nazeggen: "Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn wedstrijd uitgelopen en ik heb daarbij het geloof (in God) behouden. De krans ligt voor mij klaar, omdat ik door genade in staat ben geweest te leven zoals Hij het graag ziet. En iedereen die de Heer Jezus van harte liefheeft en God vertrouwt op Zijn Woord krijgt dezelfde prijs."²

In de annalen

Dan komt je naam voor altijd in het 'Boek van het Leven', met al de mensen die de wedstrijd van hun leven winnend hebben afgesloten. Ze worden nooit vergeten en mogen straks leven op de nieuwe aarde van God en met God. Ben jij zo'n winnaar?

Redactie Wegwijzer

¹ Handelingen der Apostelen, hfdst. 9, vers 1 tot 22.

² 2 Timotheüs, hfdst. 4, vers 7.

Giraf ontploft in de zoo

Waarschijnlijk heb je er nooit bij stilgestaan, maar in het leven van een giraf voltrekt zich ontelbare keren per dag hetzelfde wonder: wanneer de giraf haar nek naar de grond buigt, vindt er geen ontploffing plaats. Zou het tegendeel je verwonderen? Onterecht nochtans.

Bypass

Bij elke neerwaartse beweging van de hals moet de bloeddruk in de kop van de giraf eigenlijk ontzettend toenemen, aangezien alle bloed in de richting van de kop gestuwd wordt. Zelfs in die mate dat we mogen verwachten dat de hersenen van het dier exploderen. Maar die explosies vinden niet plaats. Want de giraf bezit een hele reeks ongelooflijke kenmerken: van versterkte slagaderwanden, bypasskleppen, tot drukgevoelige signalen die allemaal samenwerken om de bloeddruk stabiel te houden.

Buiten westen

Maar daarna volgt nog het echte wonder! Wanneer de giraf haar nek opricht, dan treedt het systeem dat de druk eerst laaggehouden heeft, opnieuw in werking, maar deze keer om de bloeddruk te doen toenemen. Zo zien we geen giraffen buiten westen gaan

wegens een te plotse bloeddrukdaling, wanneer het bloed pijlsnel zou zakken van het hoofd naar de romp.

Leeuwenvoer

Bovenstaand feit moet zelfs de meest overtuigde evolutiegelovige aan het denken zetten. Want hoeveel giraffen zouden in het (verre) verleden al interne ontploffingen ondergaan hebben bij het neerbuigen? En hoeveel giraffen zouden leeuwenvoer geworden zijn omdat ze het bewustzijn verloren bij het zich oprichten? Dit zou nochtans ontelbare keren moeten gebeurd zijn, vooraleer de giraf in die mate geëvolueerd was dat ze die speciale huidige kenmerken vertoonde.

Nageslacht

Logischerwijze moeten we er van uitgaan dat ook de eerste giraffen die bijzondere huidige kenmerken al bezaten. Anders hadden ze nooit kunnen overleven om deze kenmerken aan hun nageslacht over te dragen. Dit is natuurlijk niet zo verrassend voor hen die niet de evolutietheorie aanhangen, maar geloven in de onmetelijke wijsheid van een Schepper.

Jan Leplae naar Answers In Genesis

Is er een voetbalgod?

Voetbal is oorlog, leerde ons de Nederlandse ex-bondscoach Rinus Michels. Maar voor velen is voetbal ook een religie. Boeken en magazines over voetbal worden verslonden als bijbels. De stadions worden voetbalkathedralen en de gezangen van de fans klinken als koralen. De fans van de verschillende clubs tooien zich met alle mogelijke gadgets of zelfs tattoos van hun favoriete ploeg. Zij leven en sterven bij wijze van spreken voor hun club.

Bom

Wanneer het team van je hart tegenvallende resultaten boekt, wordt menig schietgebedje tot de 'voetbal-god' gedaan. Maar er bestaat niet zoiets als een voetbalgod.

Wat als er in de wereld iets écht vreselijks gebeurt, zoals op 11 september 2001, of bij de bomaanslagen in Madrid en Londen, of bij de Tsunami? Dan beginnen velen zich af te vragen: waar is God? Hoe kan een God die liefde is dit allemaal laten gebeuren? Waarom zwijgt God? Maar ook: waar kom ik vandaan en waar ga ik heen? Hoe kan ik van de verliezende kant naar de kant van de winnaars komen?

Stil

'We are the champions, we are the champions', wordt vaak met groot enthousiasme in de voetbalstadions gezongen. Maar het lied van de verliezer zingt men in stilte thuis. Waar draait het in het leven werkelijk om? Wanneer ik op mensen vertrouw, word ik op termijn teleurgesteld. De vraag is: op wie stel ik mijn hoop?

**Het lied
van de verliezer
zingt men
in stilte thuis.**

naar: Andreas Alt en Wolfgang Bühne

Soul Surfer - Bethany Hamilton

Op haar dertiende was ze een van de beste junior surfers van Hawaï. Een veelbelovende carrière werd in 2003 echter abrupt onderbroken, toen een haai haar linkerarm afbeet. Maar Bethany vocht terug: 10 weken later stond ze terug op de surfplank, nu doet ze weer mee aan wedstrijden.

Een verhaal boordevol emoties. Na het dramatische voorval wil Bethany niet in een diep dal terechtkomen. Daarbij put ze kracht uit haar geloof in God. Ze leert haar gehavende lichaam te accepteren en weer onder de mensen te komen. Uiteindelijk wordt haar inzet beloond als ze weer het water op kan en haar angst overwint.

Kreeg in de VS enkele aanmoedigingsprijzen en veel media-aandacht, o.a. in the New York Times, The Oprah Magazine en in People.

Ark Boeken Paperback 152 blz. ISBN 90 338 18272 €12,95

Een boek doet je goed!

Deze en vele andere boeken, cd's, postkaarten en geschenken zijn verkrijgbaar bij Het Goede Boek

BRUGGE

Moerkerksesteenweg 56, 8310 Brugge
tel. 050 37 54 57 - fax 050 37 26 37
brugge@hetgoedeboek.be
dinsdag-zaterdag: 10 - 12 u. / 14 - 18 u. (maandag gesloten)

GENK

Vennestraat 345, 3600 Genk
tel./fax 089 30 58 86 - genk@hetgoedeboek.be
dinsdag-vrijdag: 10 - 13 u. / 14 - 18 u.
zaterdag: 10 - 17 u. (maandag gesloten)

NIUW !! GENT

Grotesteenweg Noord-15, 9052 Zwijnaarde
tel. 09 220 17 02 - gent@hetgoedeboek.be
dinsdag-vrijdag: 10 - 12 u. en van 13.30 - 17.30 u.
zaterdag: 13.30 - 17 u. (maandag gesloten)

KORTRIJK

Overleiestraat 16, 8500 Kortrijk
tel./fax 056 35 78 99 - kortrijk@hetgoedeboek.be
maandag-vrijdag: 9.30 - 12 u. / 14 - 18 u.
zaterdag: 9.30 - 12 u. / 14 - 17 u. (dinsdag gesloten)

LEUVEN

Tervuursesteenweg 192, 3001 Heverlee (Leuven)
tel./fax 016 25 93 83 - leuven@hetgoedeboek.be
dinsdag-vrijdag: 10 - 12 u. / 13.30 - 17.30 u.
zaterdag: 13.30 - 17 u. (maandag gesloten)

Goed nieuws per telefoon!

Als je behoefte hebt
aan een
bemoedigende,
inspirerende &
opbouwende
boodschap,
bel dan eens
naar dit nummer:
011-28 35 52

Ontdek de Bijbel per post

*Wil je zélf eens de Bijbel lezen,
en weet je niet goed hoe te beginnen?
Wegwijzer helpt je graag. We bieden je de unieke
kans om een schriftelijke bijbelstudie te volgen, die
je inleidt in de rijke wereld van Gods Woord.
Vul de bon in en je ontvangt van ons alle informatie.*

Ja, ik wil de Bijbel ontdekken per post!

Naam:

Adres:

☐ Ik heb nog geen Bijbel (eventueel aankruisen)

Stuur deze bon naar Wegwijzer, Lambermontlaan 158, 1030 Brussel.

Wegwijzer...

is een uitgave van evangelische christenen. Er zijn wereldwijd honderdduizenden evangelische kerken. In België zijn er zo'n driehonderd door de overheid erkende evangelische kerken. (Je leest er meer over op www.alliantie.org). We geloven wat de Bijbel zegt over God en de mens. God heeft de mens lief en wil ons nieuw leven geven.

Administratie: Dieter Schleppi, p/a
Moerkerksesteenweg 56, 8310 Brugge.
Tel. 050 37 54 57
E-mail: wegwijzer@hetgoedeboek.be
Redactie: Jan Leploe, Johan Leroy,
Dieter Schleppi, Yvan Thomas.
Zetwerk: Sonja Tanghe
Vormgeving: Jehtron
Druk: De Windroos, Beernem

© Overname van artikelen is mogelijk,
mits voorafgaande toestemming van de uitgever.

A B O N N E M E N T

Wil je een abonnement nemen op Wegwijzer?
Of wens je iemand een abonnement te schenken?

Vul de bon in, stuur 'm op, en jij of je kennis ontvangt per post voortaan viermaal per jaar Wegwijzer.
Je betaalt slechts € 7 voor een heel jaar.

☐ Ik neem een abonnement op Wegwijzer

☐ Ik schenk een abonnement

Je naam en adres :

.....

.....

Naam en adres van de persoon die het geschenkabonnement ontvangt:

.....

.....

Stuur deze bon naar Wegwijzer, Lambermontlaan 158, 1030 Brussel.